

Megjelen csütörtökön

Előfizetési ár:

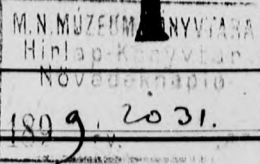
Egész évre 4 frt 50 kr.

Fél évre 2 frt 30 kr.

Negyed évre 1 frt 20 kr.

Egyes szám 10 kr.

*

Felelős szerkesztő: HALÁSZ FERENC.

Ipolyság, 1899. április 6.

*
Szerkesztőség és
kiadóhivatal

I P O L Y S Á G.

Hivatalos és magánhirdetéseket mérsékelt árszabás szerint.

*

Czibulya László.

Czibulya László a mai napon, a korponai vasut megnyitásának napján életheti életének legszebb napját.

Nem mikor alispánnak választották. Pedig az se utolsó nap lehet egy ember életében. De ez csak az üres dicsőség, az ünneplés napja. Meg a szónoklatoké és banketté. Mennél több pezsgőt fizet annál nagyobb férfinak kiáltják ki mindég az ünneplőt az örökké száraz torkok

De a mai nap a munka diadalának a napja. Alispán-választáskor megismertük a szó emberét, most látjuk hogy ő a tett embere is. Hány alispánt tudnék abban az időben — népszerűbbet, híresebbet — felsorolni, de a kiknek tetteiről nem tud a honti krónika.

Megválasztották őket nagy dérdurral, ünnepeltették magukat, értettek a pózolásához, folyt a szó s a mint vége szakadt hatalmuknak, nyom nélkül maradt működésük.

Oh de hányat tudnák felsorolni, a kik nevüket csak a vármegye jegyzőkönyvébe írták be. Ott található őket, a mint szépen meg vagyon írva, hogy ekkor és ekkor a közgyűlés:

Tekintetes a vagy nagyságos rendezés nemes és vitélő N. N. alispán ur elnöklete alatt tartatott.

Oh a honti ugynevezett nagyságok előttem nagyon kis emberek. Véges eszemmél gyakran nem tudom felfogni, hogy mért is van ott abban a diszteremben olyanoknak az arcképe, a kiknek érdemeiről én oly keveset tudok.

Mert ne értsük félre egymást. Én az érdek alatt nem a politika körébe tartozó dolgokat értek. Az változik az idővel. Minden anyagi vagy szellemi erőért a mi a politikára fordítatik, nagy kár. Annak semmi gyakorlati értéke, haszna nincs. Sem kulturális jelentősége. Előttem csak az a nagy ember, én csak azok érdemeit ismerem el, a kik a vármegyét vagy a közgazdasági vagy a kulturális élet terén viszik előbbre.

Az érdem egyforma, ha valaki a gyakorlati élet követelményeit vagy az ideális törekvéseket, vágyakat elégti ki.

Vagy más szóval, lehet érdemeket szerezni oly téren, is a mi nem hoz a konyhára semmit.

De annál több dicsőséget.

Mert erre is szükségünk van.

Előttem csak azok a nagy emberek, a kiknek neveit mindannyiszor áldólag emlegetjük, ha alkotásaikra tekintünk.

És ezen alkotásoknak a köztudatba kell menni, a mit azután a késő kor is át fog venni a jelen gyermekétől.

Ily alkotása *Majhényi László* bárónak az ipolysági vasut. Az osztr. magy. vasuttársaság csinálta meg, de azért mindnyájan tudjuk, hogy e vasut létesítése az ő nevéhez fűződik.

A Szondy kápolna Simor bőkezűsége mellett a késő utódoknak is *Pongrácz Lajos* nevét fogja mindenkor hirdetni.

S megérdemli hogy a távoli jövő is emelgesse az ő nevét, ki oly kegyelettel volt a mult dicsőségének emléke iránt.

És nagy ember lesz előttem *Kovács Endre*, ha felépíti a kórházat. Azt hiszem, mindenki úgy van, min tén, valahányszor a kórház mellett elmegyek, mindenkor áldóan emlegetem az ő nevét.

És nagy ember lesz, a legnagyobb előttem *Horváth Béla*, ha szép és nagy terveit mind megvalósítja

Az egyik, a pénzügyigazgatóság Ipolyságra hozása már csak rövid idő kérdése. Hisz az állam adja. Így ugy. Nem nagy tus, — mondhatja valaki. Ne ki csinyljük e fáradtságot, a mibe annak idetolása került. Mert valóban tolásról van szó. Lépésről lépésre, lassan, óvatosan, vigyázva. Most hogy már itt van, elfelejtik talán sokan azt a verejtéket, a mit az örökös futkosás, szaladgálás kérés, kunyorgálás, rábeszélések, memorandumozások, felterjesztések, instanciák okoztak a mi fáradhatlan főispánunknak, sőt még akkor képviselőnknek. Mert hisz vagy 10 éve dolgozik ő már ez ügyben. „H.“ téglával fog épülni, Holczer jelent az más különben, de előttünk még az a „H.“ betű is minden egyes téglán, az ő nevének dicsőségét hirdeti.

A másik kettő, a mi nagy nevét még nagyobbá fogja tenni az Ipolyszabályozás s a hitelszövetkezet megvalósítása megyénkben. Mindkét terve népünk zsebet közelről érdekli. Ha az egyik sikerül, ugy jövedelme tetemesebben gyarapszik s ha a másik létesül ugy a már meglevő adósságának terhét — olcsóbb pénz hozzájuttatásával — könnyebben viselheti el. És az utolsó annyival szebb és nemesebb, mert egyuttal ő a takarékpénztár elnöke is.

Magának Ipolyságnak emelkedése körül tagadhatlan érdemei vannak *Sághi Benő*nek.

Sághi Benő nélkül még mai napig sem lenne kaszinóunk, városházunk, leányiskolánk és új város részünk.

Az már más lapra tartozik, hogy ugyszólván az egész kaszinó épület el

van puskázva. Ez csak azt mutatja, hogy Sághi Benő maradjon meg mindég a tervezésnél s a terv finanszírozásánál. De a kivitel már hagyja másra. És a mi a fő, az építést sose bizza a mi mérnökeinkre. Jeles uti mérnökök ezek és nem építésszek. *Czibulya László* is a korponai vasut megteremtésével elérte azon nagyság mértékét, a melyet én megyei szempontból felállítottam magamnak.

Komoly munka, igazán hasznos, üdös, érdemtelen alkotás, nagy tett.

Ő e kanyargó sinekkel írta be Hontvármegye történetébe nevét.

És e nem jó hangzású név a mai naptól kezdve a legjobb hangzásúak, a legérdemesebbek közé tartozik.

Korponára vasutat.

Még gondolatnak is merész.

Nem tudom kinek mondta el először Czibulya a tervét, de azt hiszem az illető erősen megnézhetette őt.

Nincs e szegénynek valami baja?!

Korponára vasutat?

Korponára — mely várost a történetészekon kívül — csak a „zajáciról“ ismert a közönség.

Minek oda a vasut?

Ki menne oda? Mit lehet onnan elvinni? Pánszlávokat? Kell az ördögnek! Bizony Czibulya főbírósa előtt nagyon a végnapjait élte Korpona. Hanyatlásának utolsó stádiumában volt. Az előtt még gimnáziuma is volt. Hát a régi főkapitányai hová lettek (most csak rendőrségi van) sőt országgyűlése is volt Korponának. Zólyom vármegye nem gondolt sokat az ösvárossal. Az ő gondozásainak tárgya inkább Besztercebánya, Zólyom városok voltak. Mikor a mi megyénkbe kebelezték, akkor ugyan csak gyengén álltak e büszke szab. kir. városban a dolgok. Még postája se volt. Nagy sokára kapott azután távirtdát is. Most már van telefonja is és vasutja.

Közel 300 év előtt volt Korponának oly nevezetes napja, mint e mai. Sőt a mai még fontosabb. Bocskay országgyűlésének csak történeti nevezetessége volt Korponára, de a mai nagy kihatással van egész jövőjére.

A mai nappal egy új korszaka kezdődik Korpona városnak. Ez a vasut korszaka.

Mert Korpona városában és vidékben van még ős termelési erő. Az még egy darab szüzföld. Az ipar és kereskedelem fog ott találni kiaknázható és értékesíthető anyagot fölösszámmal.

S az az ember, a ki Korponát összekötötte a nagy világgal, hogy ott a

világ piacán Korpona is megjelenhessen a maga szorgalmának, munkájának, gyümölcseivel — ez az ember: Czibulya László. Mátunák a megmondhatója, hogy ki volt eddig Korponának a legnagyobb embere. De hogy a legnagyobb se nagyobb Czibulyánál, azt, azt hiszem elismeri mindenki.

Schulez Bódognak a csatatéren adták a *Bátori* előnevet, *Czibulya* a vasút megteremsásával kiérdemelte a korponaiaktól a *Korponai* előnevet. Reménylen még is kapja mindjárt a vasuton. Az első ut alkalmával.

Már neki megadták a korponaiak a legnagyobb kitüntetsst, a mit a polgárok az érdem jutalmául adhatnak: Ő már régen diszpolgár.

De hát van diszpolgára a városnak olyan is, a kinek érdemeiről keveset tudnak a város jegyzőkönyvei.

Szobrot érdemelne Czibulya Korponától s azt is indítványoznék, ha nem tudnám, hogy az kivihetetlen.

De talán egy arckép erejéig felhág a korponaiak lelkesedése és áldozatkészsége azon ember irányában, a ki a várost a vasúttal ujja teremtette. Diszítse e férfiu arcképe az ósváros közgyűlési termének falait az új korszak örök emlékeül és szolgáljon e kép buzdításul a nemes versenyre kelő honfiú erényeknek.

Sose szeretek egyoldalú és igazságtalan lenni. Elismerem, hogy a korponai vasút létesítésében másoknak is van érdemök. Van a városnak is. Van főleg *Rudnay* Béla volt főispánnak. Lehet, hogy ha az ő erélyes kezét nélkülözi az egész vasuti terv, úgy még sokáig nem fűtyülne Korponán a lokomotív.

Mikor Czibulya tervét neki is előadta, ő azt vaskézzel megragadta és a megvalósultatás stádiumába dobta.

Nélküle bizony még évek is elmúltak volna, míg Czibulya kedvenc eszméje testet ölthetett volna.

De azért azt senki sem fogja tagadni, hogy az eszme, a munka terhe Czibulyáé.

Mennyi gunyt, lenézést, kicsinyes akadékoskodásokat kellett neki eltűrni és mennyi akadályon keresztül vágni magát, a míg eljuthatott a mai napig, a mikor végre szabad a pálya... Mehet! Nekünk csak az a kellemes kötelességünk van még hátra, hogy tiszta szívből gratuláljunk az ő sikerének és örüljünk a felett, hogy vannak még megyénkben nagy férfiak, a kik a politika sivár és haszontalan harca helyett, érdemesebb, jobb és hasznosabb ügynek szentelik erejüket, tehetségüket. Örülünk, hogy ismét szaporodott azon kevesek száma, a kik a *maradandó alkotások* terén munkálni tartják ambíciójuknak.

Örülök, hogy az alispánunknak a jelszava:

Minden Demosthenesnél
Szebben beszél a tett.

Éljen Korponai Czibulya László. a vasút teremtő és éljeu s viruljon teremtőmánya a korponai vasut!

Honti Lapok.

Lapunk jelen száma első a most folyó második évnyegyedben. Kérjük t. előfizetőinket, hogy előfizetéseiket a mellékelt postautalványon idejében megújítani sziveskedjenek.

Hátrálékosainkat különösen kérjük, hogy hátrálékaikat halogatás nélkül kiegyenliteni sziveskedjenek, — mert lapunkat ezentul pontos előfizetőinknek küldhetjük csak.

A hétről.

— **Husvét.** Megdicsőüléssel végződött vallásos hitünk szerint a legfölségesebb tragédia: a kő elhengeredett, Jézus Krisztus kikelt sírjából tanúságot tenni, hogy nem volt e világból való; tanúságot tenni, hogy az eszmét megölni nem lehet, ha hirdetőjét keresztrefeszítik is. Ezt a feltámadást lám milyen szépen jelképezi a természet: zsendül a határ, az élet ereje támad és önti el a növények pórusait. Zöldbe öltözik a természet, és az életrehívó nap tüze ad életet. Égből jön az élet, mint minden áldás, melyet küzködő ember istenétől az égből vár.

Az élet állandó robotjában gyönyörű megálló pontunk volt a husvétüi ünnep is. Legszebb volt a nagyszombati alkonyban a föltámadás fenkölt pillanata. Beláthatatlan tömegben vonult fel a körmenet, s a hívők igaz hűséggel, dagadozó szívvel énekelték a hála szent dalát. A husvétnak sok a gyöngéd költészete, az eszményisége. Még az ételét is megszentelve kapja husvétkor az igazi jó keresztény. Hát még husvét hétfője, azzal a millió piros tojással, az elmaradhatatlan locsolódással. Bár ez is már lassan kimegy a divatból, de csak a városi dá máknál, mert a falusi virágszálak nem engedik el soha. Nekik az ér legtöbbit a husvét szent ünnepéből, hogy kuthoz cipelik őket a legények, s vödörrel mérik rájuk a szenteletlen vizet, és ez így is lesz mindaddig, a míg lesz a földön szerelmes legény, szerelmes leány.

— **A társaságból.** Schiller Antal kir. tanácsos kir. közjegyző neje néhány hónapi távollét után, melyet Görbersdorfban és San Remó naranesligeteiben gyógyulás céljából töltött, szombaton érkezett meg. Megérkezése alkalmából sűrűn kilincseltek nála az üdvözlésére siető látogatók.

— **Vasut megnyitás.** Az ipoly-ság—korponai vasut megnyitása, mint már hírül adtuk, ma, csütörtökön lesz. Délelőt 10 órakor indul ki a pályaházból a bizottsági külön vonat a bizottság tag-

jaival és a meghívott vendégekkel. A külön vonatot egyes állomásokon ünnepiesen készülnek fogadni. Az ünnep lefolyásáról lapunk jövő számában részletes tudósítás keretében számolunk be.

— **Rözsás hírek.** A szép husvétüi ünnepek három boldog fiatal pár életét aranyozták be egy egész életre kiható örvendetes eseménnyel.

Az első poetikus esemény Czibulya László alispán családjában történt. Husvét hétfőn huzta fel az aranykarika gyűrűt *Gyurtsik* Géza dr. németi ambiciózus fiatal körorvos mátkája, *Czibulya* Máduska kisasszony ujjára. Az örömnapi alkalmából az örömszülők házában meghitt körben ünnepi lakoma volt. A boldog fiatal párt és az örömszülőket megyszerte elárasztják az üdvkivánatokkal.

Muraközy Gyula kir. törvényszéki bíró, bírói karunk egy nagyon rokonszenves tagja ugyancsak a husvétüi ünnepek alatt váltott jegyet *Ádám* Emma kisasszonnal, *Ádám* László nagykörösi földbirtokos leányával Nagykörösön. A boldog vőlegény örömeiben őszinte szeretettel osztottak itteni barátai és ismerősei.

Soltész Sándor borosjenői m. kir. csendőrhadnagy, a Soltész fiuk legfiatalabbja is a szép ünnepek alatt tartotta eljegyzését *Molnár* Adél kisasszonnal. *Molnár* Imre kir. közjegyző leányával. Az eljegyzési ünnepet Abaujkérben mindkét család összes tagjai jelenlétében tartották meg.

— **Április 11** Az 1898. évi V. tc. által nemzeti ünneppé avatott napon d. e. 9 órakor az ipoly-sági r. kat. templomban ünnepi istentisztelet lesz. Az ünnep külső fényét mindenesetre nagyon növelni fogja ez a körülmény, hogy megyénk törvényhatósági bizottságának tagjai is **H o r v á t h** Béla főispán vezetése alatt az isteni tiszteleten részt vesznek.

— **Szomora rovat.** **T ó t h** Lajosné szül. **Heldt** Mária, megyénk volt főjegyzőjének neje hosszas szenvedés után Budapesten meghalt.

— **Viszonzválasz Spectátortól** A „Korpona és Vidéke“ 14. számában válasz jelent meg az én értesítemre a Korponán március 15-én lefolyt ünnepélyekről, melyre ugyan tulajdonképen nem is kellene hederíteni, mert az olyan, mint a kigyó szisszenése, mikor a fejére hágnak; hogy azonban a nagy közönség ama válasz által félre ne vezetessék, kénytelen vagyok egyre-másra megjegyzésemet megtenni, előre is kijelentvén, hogy bárminő epés kirohanással is válaszolna ismét a válasz írója, arra többé felelni nem fogok, mert nem szeretek pokrócba törölközni. Valótlanságokat talán a válasz írója szokott közzétenni, de én nem s hogy az én leírásom a valóságnek hiven megfelelt, bizonyosságul szolgál az is, hogy egyetlen egy felsorolt tényemet sem cáfolta meg a válasz, hanem csak panaszkodik, hogy ezt is, meg azt is kihagytam s ezt izlésemnek akarja felróni, pedig izlés dolgában nem akarok a válasz írójával egy színvonalon állni, mert mint cikke után ítelhető, az nagyon félszeg; amint az izlés dolga március 15-ikét isteni tisztelettel megünnepelni s evvel ugyancsak ritkaságot temetett a ka-

szinó mint rendező. mert alig van az országban még 3-4 hely, ahol e napot isteni tisztelettel ünnepelték, természetesen attól függ. ki van megbizva a rendezéssel s ha ez egyebet nem tud rendezni, akkor jó az isteni tisztelet is. Azt állítja, hogy az én cikkemben a Széchényi kör tulhajtottan magasztalva van, amit józanon senki sem fog állítani. aki az ünnepélyen jelen volt, de a válasznak elkeresztelt cikk ugyancsak nem egyéb, mint egyes személyek tulságos dicsőítése. Hogy a válasziró annyira fennen hordta az orrát a felolvasás alatt, hogy nem vette észre, miként ott a Széchényi társas-kör elnökén kívül, még más több tagja is jelen volt, éppen nem mutat arra, hogy egyet értett volna a felhívás ama kitételével, hogy azt a napot rang és kasztkülönbség nélkül ünnepelje a polgárság s bizony a körben, bár ez mint testület nem volt meghiva, hangoztatva lett, hogy a kinek ideje engedi, menjen el a felolvasásra. Ami a diszruhás borbély zászló-tartót illeti, arról ugyan nem írhatom, hogy az egy jeles, fiatal tudós, de biztosíthatom, hogy bizonyára van az is olyan tisztességes ember, mint a milyennek a válasziró magát tartja. a menetben pedig még egyszer annyian vettek részt, mint a délelőttin s csak a válasziró siethetett mellékutcákon át a terembe, mert talán neki szokása suttyomban működni, de a körnek nincs oka a nyilvánosságot kerülni. Az nagyon természetes volt, hogy a kaszinó néhány tagja, minthogy máshova nem mehetett, az iparos önképző körbe ment s szép az, hogy a válasziró beismeri, hogy ezt a kört a kaszinó tagjai addig lenézték, amint tényleg történt is, mert egész éven nem törődött egyikök sem az iparoskörrel, csak március 15-én, amikor az nekik menhelyet nyújtott, mert a Széchényi körrel nem lehet azt állítani, hogy lenézi az iparoskört, mivel iparosok is tagjai a Széchényi körnek. Kívánok a kaszinónak szép álmához nyugodalmat éjszakát és azt is kívánom, hogy csak az ébredése ne legyen csunya, ha pedig bagolylyá változhatnak át, balálhuhogásomat legelőször a válasziró ablaka alatt hangoztatnám. Végül kérem, ne sajnálja a Hont-i Lapokat, mert ezek arra rá nem szorulnak s hogy értesítésemet szíves volt közölni, azt annak kell tulajdonítani, hogy engemet is illetékes tényezőnek ismer, mert ne gondolja a válasziró, hogy csak ő az. Spectator

— **Elítelt párbajozók.** Baig Mór kir. bírósági végrehajtó és Wertheimer Jakab néhány hónap előtt pisztoly párbajt vívtak kártalan kimenettel. A kir. törvényszék párbaj vétsége miatt vád alá helyezte, és a fejenként 3—3 napi államfogházbüntetésre ítélte. Az ítélet jogerős.

— **Meteorologiai állomás Bátón.** Jövő hó folyamán kezd meg működését a m. kir. országos meteorologiai s földmágnesség-i intézet igazgatósága által engedélyezett s felállított bái meteorologiai állomás. Meteorologiai tekintetben nagyfontosságú állomása lesz ez megyénknek, mivel tekintve magassági viszonyait Bátónak s vármegyénk területének (Selmecbánya s vidéke kivételével) kis külömséggel azonosok vele. A heti megfigyelések eredményét e lapok hozni fogják, mely adatokból vármegyénk gondos közönsége maga is következtethet az időjárás kedvező vagy kedvezőtlen változásaira, különben a közölt adatok kapcsán az állomás vezetője jelzi a bekövetkezendő időjárást,

hasonlóképp a napilapokhoz, azonban a közölt jósálok annyiban lesznek autentikusabbak, mivel a megfigyelés kisebb területen fog eszközöltetni. Ez állomás össze nem tévesztendő a megyénk területén (talán Bakabányán) több helyen létező u. n. vihar jelző állomásokkal, a bái complet meteorologiai állomás s mindenemű meteorologiai megfigyelések keresztül vitelére szükséges műszerekkel fel lesz szerelve; hasonló állomása van a központnak vármegyénk területén Selmecbányán is, melyet ez ottani akadémiai természet-tani intézet vezet. A bái meteorologiai állomás vezetője Sztankay Ába dr. jeles vegyészünk, mint a központ megbízottja lesz.

— **Vasuti kinevezések.** A korponai vasut személyzote egyelőre egy főtisztet kapott Komma József korponai vasuti főnök személyében. — Előjárói rangban a vonalra következők lettek kinevezve: Verebelyi István Németibe, Schusztér Ottó Teszérre, Szöllösi Imre Egeg-Szalatnyára, Csermák Sándor Hont-Tompára.

— **Vizbefut.** Szigeti Lajos garamkövesdi lakos egész éjjel a malomban vigyázta a garatot, mely a buzáját őrlöte. Hajnalban álmos fővel kilépett a malomból, de sokáig nem tért vissza. A molnár kisietett őt keresni, ekkor egy asszony átkiáltott hozzá, hogy egy ember a vízbe fordult és eltűnt a hullámok közt. Szigeti Lajos volt az, ki álmosan vigyázatlanul félrelépve, a hajóról lebukott. A szegény ember fiatal asszonyt és két árvát hagyott maga után. Hulláját még nem találták meg.

IRODALOM

A „Budapest“ elterjedésének a titka. Köztudomásu, hogy a „Budapest“ képes politikai napilap a legelterjedtebb ujságja az országnak. Naponként 50-60 ezer példányban, nagyobb események alkalmával pedig nyolevan-kilencven ezer példányban jelenik meg. Sokan találgtják: mi ennek a titka. Megmondjuk. A „Budapest“ nem eroszt hosszszu lére semmit, hanem rövid tömörséggel beszéli el a napi eseményeket. E miatt aztán az olyanok is akiknek nincs sok idejük az olvasásra szívesen a kezükbe veszik, s anélkül hogy idejüket fecsérelnék, csakhamar értesülnek belőle mindenről. Ép azért, főleg most a nyári időszak beköszöntésekor gazdákknak iparosoknak szóval azoknak kiknek teendőjük megszaporodott, a legajánlatosabb a „Budapest“. A „Budapest irányáról talán fölösleges is megemlékezni. Közismeretű, hogy egyik legrégebb és legkitartóbb harcosa a megdicsőült Kossuth Lajos 48-as elveinek; az is ismeretes, hogy vezérekkeit orsz. képviselők, neves publicisták mint Kossuth Ferenc Hentaller Lajos, Horváth Adám, Szederkényi Nándor Graca György stb, írják tárcarovata élénk és változatos; hirei frissek, ilusztrációi a napieseményekre vonatkozik. Egy szóval, egy oly jó ujság, amely méltán számot tarthat a közkedveltségre. Előfizetési ára egy hónapra 1 frt. negyedévre 3 frt. fél-évre 6 frt. s egészévre 12 frt. Mutatvány-számokat kívánatra bárki ingyen kap. Az előfizetések a „Budapest“ kiadóhivatalához (Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3 sz. a) küldendők.

— **Egyiptomi élet.** A történetírás folyton haladó tudománya immár a legmagasabb pontra jutott, mikor megtudja eleveníteni a

népek hétköznapi életét. Nem a csata, az ünnepély, a diadalív, a műalkotás fontos, hanem a mindennapi élet. Egyiptomról sokat is tudhatunk, mert görögök látogatták, s ez az élelmes nép sokat írt róluk. Memphis nekik az volt ami nekünk ma Kairó az igazi keleti város utcáin tömérdek népfajt lehetett látni, a fehérszoknyás egyiptomi paptól kezdve, a fagygyus haju szudáni szerecsenig. Az állatok is köztük rajzoltak mert a szegényebb egyiptomi együtt élt állataival. Sok más is csodálatosnak tetszett a görög szemnek. A pék, ki lábával dagasztotta boltja ajtajában a kenyeret; a pallér szerszám nélkül mázolta a falra habaresát, pusztá kézzel. S ha eljött a dél, az ebéd ideje, mikor a görögök házaikba tértek, az egyiptomiak kijöttek az utcára. „Az evés nem tisztességtelen, így nincs mit titkolni rajta“ — mondák. Aztán újra megkezdődött az utcai élet. Jöttek mentek a férfiak, fejükön hordva a terhet, s a nők vállakra rakva hordozni valójukat, fátvol és kiséret nélkül, a min a görög igen megbotránkózott. Az egyiptomi társas élet hidegebb volt a görögnel. Ha két jó barát találkozott, megcsókolta egymás térdét, aztán 2—3 lépésnyire állnak meg egymástól. A görögötől undorodtak, mert tehénhussal élt. Ime, mily érdekes, mily bizarr szokások éltek már az ó-korban is, a legrégebb társadalomban. Ez élet egész teljességében, szöveggel és képekkel, pontosan és művésziesen van megrajzolva a Nagy Képes Világtörténet 19-ik füzetében, mely most jelent meg. A vállalat 12 kötetből fog állni. Szerkesztője Marczali Henrik. Egy-egy díszes kötet ára 8 frt, egy füzete 30 kr. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

Közgazdaság.

Szőlőink felujtása.

Ha vesszük, a nép a szőlőfelujtásra részint azért sem adja magát szívesen, mert százféle munkával és gondnal kell küzdenie. Főgondja a kenyérszerzés, miért is előbbre valónak tartja a vetést, kapalást, kaszálást, stb. mely után előbb lát hasznot, mint a költséges szőlőtelepítés után, mely szerint fáradsága díját csak évek múlva kapja meg.

A szegényebb földmivelő azt mondja: „Ha szőlővel dolgozom, holnap nem lesz kenyérem.“ A módosabb gazda pedig; „Nem érek rá szőlővel babrálni, mert sok szántani, vetni, kapálni és kaszálni valóm van.“

A kenyérkereseti gondok, valamint a telepítés költséges volta is a felujtást nagyon nehezítik.

Egy földmivesgazda 100-110 forintot ezer drb. oltványért nem ad, inkább soha sem iszik bort.

Igy azután az idő halad, a szőlőmivelés pedig marad. Ezt ennyiben hagyni nem lehet, mert a szőlőtermelés nemzetgazdasági szempontból nagyon is szükséges, lévén a népnek azelőtt bő jövedelmi forrása.

Minthogy a szőlőfelujtás most még gyermekkorát eli, szükséges tehát azt, mint gyermeket minden lehető módon támogatni, hogy az megismosodván, az eszme a nép természetévé váljék.

Mint az atya és anya gyermekeit, úgy gondolzza a megye községeit, nyujtson alkalmat, hogy a nép szőlejét olesón, minden megterhelhetés nélkül felujthassa.

Szerintem ilyen rendszer volna a következő;

Az országos állami szőlőszeti és borászati felügyelők mellett még szépen elférnének megyei szőlőfelügyelők is. Nem mondom nagyot. hisz a megyének van sok mindenféle fizetett alkalmazottja, miért ne lehetne szőlőfelügyelője is? kit a megyének nem kellene fizetni. Még többet is mondom. A községnek van tanítója, mezőőrje, pásztorja stb. Miért ne lehetne vincellérje is? kit a község nem fizetne. Igenis lehetne még pedig egyszerűen úgy, hogy a rendszer fizesse mindakettőt.

Én a rendszert úgy vélem lehetségesnek: A megye alkalmazna egy szőlőfelügyelőt 600 frt fizetéssel, 100 frt uti és 100 frt lakbérátalánnyal.

Minden két vagy három község tartson egy vincellért meg nem állapított fizetésért.

A vincellér mellett minden községnek legyen legkevesebb fél hold szőlőtelepje, hol termeltetnének a szőlő oltványok a községi lakosok számára. A termelt oltványok aszerint osztatnának szét, amint azt kinekinek talaja megkívánná.

A kihatott és megforgatott szőlőtelepen szaporittatnának az ugynevezett Ripária Portális. (Gloire de Montpellier) Rupestris Montikala alany, és a direkttermő Othello szőlőfajok,

Az oltványokat a vincellér felügyelete és vezetése mellett a nép fiai és leányai készítsék. Az oltás kötelezett lévén, azt minden fiatal megtanulná.

A szőlőfelügyelő évenként egyszer vagy kétszer meglátogatná megyéje községeit, mely alkalommal minden gazda bejelentené ültetési szándékát, hogy a felügyelő minden egyesnek földjét megvizsgálja és megállapítsa melyiknek felel meg a Ripária Portális, melyiknek a Rupestris Montikalaes melyiknek az Othello szőlőfaj. A vincellér ezeket jegyzékben tartaná és aszerint osztaná ki.

Ilyen formán a nép olcsón jutna kész oltványokhoz, jóformán fáradság nélkül, meg volna mentve az oltás gondjaitól és szőlőjébe olyan fajok jutnának, melyek a talajnak megfelelnek, az ültetést egyszerűen végezhetné, a vincellér útmutatása mellett az egyéb mívelési módokat is elsajátítaná.

Tíz év múlva az elpusztult szőlők föl voltának újítva, az emberek bort (és nem pálinkát) élveznének, 15 év múlva a régi jó szüreti emlékeket is vissza lehetne idézni.

Oh bár ez ige testté válna! Hadd mondhatnánk: Magyarország, bortermő ország.

Somlói Lőrinc.

Eladó vagy bérbeadó Szalatnyán (gyógyfürdő) egy három szoba, konyha, kamrából álló

h á z,

a hozzátartozó istálló, konyhakert és méhessel, esetleg földekkel együtt.

A ház a helyben levő vasuti állomás közelében fekszik így üzlethelyiségnek vagy nyaralónak is igen alkalmas.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

1-3

1285. 1899. tlkvi szám.

Hirdetmény.

Hont-Somos (Drénó) község telek-könyve birtokszabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX, az 1889. XXXVIII. és az 1891 évi XXI. teikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892 évi XXIX. teikkben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. tc. 15. és 17. §§ alapján, ide értve e §-nak az 1889. XXXVIII. tc. 5. és 6. §-aiban és az 1891. XVI. tc. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889. XXXVIII tc. 7. §-a és az 1891. XVI. tc. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. tc. 22. § alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják és e végből törlési keresetüket hat hónap alatt vagyis **1899 évi november hó 30. napjáig** bezárólag a tkvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2. hogy mindazok, akik az 1886. XXIX. tc. 16. és 18. §-ainak eseteiben ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. tc. 5. és 6. §§-ban foglalt kiegészítéseit is a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1899. évi november 30. napjáig** bezárólag a tkvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vételű nem fog.

3. hogy mindazok, a kik a telek-könyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által nemkülönbön azok, a kik az 1-ső és a 2-ik pontban körülírt eseteken kívül az 1892. évi XXIX. tc. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogukat bármely irányban sértve vélik, — ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. tc. 16. § alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a tkvi hatósághoz hat hónap alatt vagyis **1899. november 30. napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bárminemű igényeket jó hizsemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bíróságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pót-

lólág benyujtanak, az eredetieket a telek-könyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. törvszék tlkvi hatósága

Ipolyságon, 1899. március 2-án.

Oravec Béla

kir. törvszéki bíró.

Hirdetmény.

Bakabánya nagyközség előljárósága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a község által építendő állami iskola épületnél esz-közlendő munkálatok és pedig 11117 frt 95 krnyi értékben a folyó évi **április hó 22-én** a község házában megtartandó nyilvános árlejtés útján fognak vállalatba kiadatni.

A részletes költségvetés és az árlejtési feltételek a község jegyzői irodában megtekinthetők.

A nagyközség fentartja azon jogát, hogy a vállalkozók közül tekintet nélkül az ígért összegre, választhat.

Az árlejtési szándékozók 10 %-os bánatpénzt kénytelenek letenni.

Bakabánya, 1899. április 4-én.

Krump
bíró

Cziglan
jegyző

28. 1899. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági kiküldött az 1881. évi LX. tc. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi hogy a v.-mikolai kir. jbiróság 1898. évi V. 177/8. számú végzése következtében Kádár Kálmán ügyvéd által képviselt Vámos-Mikola község javára Jurezer András ellen 740 frt 62 kr. s jár erejéig fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 584 frt 60 kr-ra becsült butorok, lovak, gazdasági eszközök, terményekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a v.-mikolai kir. jbiróságnak V. 177/15 1898. számú végzése folytán 740 frt 62 kr. tőkekövetelésből még fennálló 540 frt 62 kr. tőke ennek 1892. évi november hó 29 napjától 1895. július 1-ig 6 % innen pedig 5 % kamatai eddig összesen 47 frt 65 kr. bírólág mág megállapított költségek erejéig Vámos-Mikolán leendő eszközzésére **1899. évi április hó 15-ik napjának délu. 3 órája** határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tc. 107 és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Vámos-Mikolán, 1899. évi március hó 26-ik napján.

Rojcsik Sándor

kir. jbir. aljegyző.